

φθονος, ἀλλ' ἦτις ὅμως ταχέως μετριάζεται χωρὶς νὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ μεταβάλῃ τις διαίταν. Μετὰ τὰ πρῶτα δὲ ταῦτα ἀποτελέσματα ἐπέρχεται ἀξιοσημείωτος μεταβολή· αἱ ρυτίδες τοῦ δέρματος ἐξαλείφονται κατὰ μικρὸν, καὶ ὁ σταφυλοφάγος παχύνεται τρόπον τινὰ διὰ μιᾶς· ἀλλὰ τὸ πάχος τοῦτο δὲν γίνεται ὑπέρμετρον· διότι ὡς τὸ σῶμα ἐφθασεν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἦτις εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς κανονικῆς μεταβολῆς τῶν τροφῶν, ἡ ὀργανικὴ κατάστασις μένει στάσιμος, καὶ ἐπέρχεται ἰσορροπία διὰ τῆς μετρίας εὐκοιλιότητος καὶ τῆς ἀναλόγου αὐξήσεως τῶν ἐκκρίσεων.

Ἐν κεφαλῇ ἡ σαρυλοθεραπεία συντελεῖ πρὸ πάντων εἰς τὴν καταστολὴν τοῦ γενικοῦ ἐρεθισμοῦ, τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ αἵματος, τὴν τακτοποίησιν τῶν γαστροεντερικῶν λειτουργιῶν καὶ τὴν τροποποίησιν τῶν ἐκκρίσεων. Ὅθεν ὠφελεῖ τοὺς ἀδυνάτους ἐν γένει, τοὺς πάσχοντας παθήσεις τινὰς τοῦ στομάχου καὶ τοὺς ὑποχονδριακούς.

Εἰς ἰατρούς.

ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΦΩΚΗΣ.

Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζομεν πολλῶν εἰδῶν κινήτηριους δυνάμεις, εἴτε μέσα πρὸς κίνησιν καὶ μεταφορὰν ἀντικειμένων, ἀλλ' οὐδεὶς ποτε βεβαίως ἐφαντάσθη παρόμοιον τι ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θ' ἀναγράψομεν ἐνταῦθα. Ἐν τούτοις αὐτόπτης μάρτυς ἀφηγεῖται αὐτὸ ἐν τῇ εἰκονογραφικῇ ἐφημερίδι τοῦ Λονδίνου *The Graphic*, ἣτις παραθέτει καὶ εἰκονογραφίαν τοῦ πράγματος.

Πρόκειται περὶ φώκης πεπαιδευμένης, ἣτις ἐπὶ μακρὸν ἐξετέθη ἐν τῇ βρετανικῇ πρωτεύουσῃ. Ἡ φώκη αὕτη προσδεδωμένη διὰ σχολίου εἰς τὴν πρῶραν μικρὰς λέμβου, ἧς ἐπιβαίνει νέος τις πηδάλιουχος, ἔλκει αὐτὴν θαυμάσια, μένουσα πάντοτε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος ἐντὸς μεγάλης δεξαμενῆς, ἐν ἣ ἐγίνοντο τὰ πειράματα. Ἐκπληξὴν δ' ἐκίνει ἡ εὐπίθεια, μεθ' ἧς τὸ ζῶον ὑπήκουεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ὀδηγοῦντος αὐτό. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἄλλο οὐχ ἥτον περίεργον δεῖγμα τῆς νοημοσύνης αὐτῆς παρέσχεν ἡ ἐν λόγῳ φώκη. Ἀφοῦ ἔσπυρε τὴν λέμβον, ἔθεσαν μεταξὺ τῶν πτερυγίων αὐτῆς κιθάραν, ἐκπληκτοὶ δ' οἱ θεαταὶ ἤκουσαν ἀντηχοῦσας τὰς χορδὰς τοῦ ὄργανου, ὅπερ ἐπληττεν ἡ φώκη διὰ τῶν πτερυγίων αὐτῆς.

Κυρία Ζ*.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Βιβλιοπώλης τις, κατατεθλιμμένος ὅτι ἐξετύπωσεν ἰδίαις δαπάναις ὀγκῶδες βιβλίον, οὐ τινος μόνον τέσσαρα ἀντίτυπα εἶχον πωληθῆ, ἔκαμε πικρὰ παράπονα πρὸς τὸν συγγραφέα, ἐκτὸς δ' ἄλλων θανασίμων προσβολῶν, τὸν εἶπεν ὅτι οὐδὲ τὸν ἄρτον του ἐκέρδαιεν ἀπὸ τὰ βιβλία του. Ἰσχυρότατον ῥάπισμα, καταθραύσαν ὀδόντας τινὰς τοῦ βιβλιοπώλου, ὑπῆρξεν ἡ ἐκείνη ἀ-

πάντησις τοῦ ὑπερηφάνου συγγραφέως. Ὁ βιβλιοπώλης ἐνήγαγε τὸν συγγραφέα εἰς τὸ δικαστήριον, ὃ δὲ συγγραφεὺς ἔκαμε τὴν ἐξῆς ἐπιτυχῆ ἀπολογία, ἣτις ἐκίνησεν εἰς γέλωτα τοὺς δικαστὰς, τὸ ἀκρατήριον, καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἐνάγοντα. «Κύριοι, εἶπεν, ὁμολογῶ, ὅτι ἐπῆρα τὸ πρᾶγμα ὀλίγον τι θερμότερον τοῦ δέοντος. Τοῦ ἔθραυσα ὀδόντας τινὰς. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους δὲν βλέπω καὶ εἰς τί συνίσταται τὸ μέγα τοῦτο κακόν. Τὰ βιβλία μου, λέγει, δὲν τοῦ δίδουν ἄρτον. Οἱ ὀδόντες ἄρα εἶνε περιττοὶ εἰς ἄνθρωπον, ὅστις δὲν ἔχει τι νὰ φάγῃ».

*

*

Πρὸ μικροῦ ἀπεβίωσεν ἐν Βερολίνῳ ὁ ἐκδότης τῆς γνωστῆς σατυρικῆς ἐφημερίδος *Kladderadats* Χόφμαν. Ἐκ τῶν πολλῶν ἀνεκδότων, ἕτινα περὶ αὐτοῦ διηγούνται αἱ γερομυρικαὶ ἐφημερίδες, μεταφέρομεν τὸ ἐπόμενον: «Ἄγνωστός τις ἐζήτησέ ποτε παρ' αὐτοῦ 300 φράγκα, ὑπισχυνόμενος ὅτι θὰ τῷ ἀποδώσῃ αὐτὰ μετὰ 48 ὥρας ἀφούκτως. «Δὲν θὰ ἐπιθυμῆτε βεβαίως, εἶπεν ὁ αἰτῶν, νὰ με ἀναγκάσητε νὰ καταφύγω εἰς τοκογλύφον, ὅστις θὰ ἀπαιτῇ 120 τ. 0) ὁ κατ' ἔτος». — «Πῶς, εἶπεν ὁ Χόφμαν μετ' ἀναγκητικῆς, ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοιαῦται βδέλλαι;» Ἐπειτα ὅμως σκεφθεὶς ὀλίγον, «τὸ κάτω, κάτω, τῷ λέγει, πρέπει ὁ κόσμος νὰ κερδαίνει τὸν ἄρτον του. Ἀκούσατε· 120 τ. 0) ὁ κατ' ἔτος εἶναι 10 τ. 0) ὁ κατὰ μῆνα, ἦτοι 2 1/2 τ. 0) ὁ καθ' ἑβδομάδα, διὰ δὲ 48 ὥρας ὁ τόκος ἐπὶ 300 φράγκων εἶνε δύο φράγκα καὶ δεκαπέντε λεπτά. Λάβετε τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ δανεισθῆτε παρὰ τοῦ ἀρχαίου τοκογλύφου τὰ 300 φράγκα».

Ὁ αἰτῶν ἀπῆλθε κατησχυμένος.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἄγγλος τις διηγείτο, ὅτι ἐσπέραν τινὰ θεολώδη, καθ' ἣν ὥραν ἔμελλε νὰ λάβῃ τὸ τίτον μετὰ τῆς σύζυγου του, κεραυνὸς ἐνσκήψας εἰς τὸν θάλαμον ἀπετέφρωσε τὴν ἀτυχῆ σύζυγόν του.

— Ὁ θεέ μου! ἀνεφώνησέ τις τῶν ἀκρωσιμένων, καὶ τί ἐκάματε; τί εἶπετε;

— Ἐκρούσα τὸν κώδωνα, ἐξηκολούθησε ψυχρῶς ὁ Ἄγγλος, καὶ εἶπα: «Τζῶν, σάρωσε τὴν στάκτην τῆς μιλαίδης».

Ἡρωτάτο νέος τις τί κατόρθωμα ἔκαμεν εἰς τὸν πόλεμον.

— Ἐκόψα, εἶπεν ἐκεῖνος, τοὺς πόδας ἐνὸς ἐχθροῦ.

— Καὶ διατί δὲν τοῦ ἐκόψατε μᾶλλον τὴν κεφαλὴν;

— Διότι ἦτο ἤδη κομμένη.

ΙΩΝΑΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἀφ' οὗ ὁ κόσμος ἐδοκίμασε πολλῶν εἰδῶν ἰσότητας, ἐκράτησε τὴν πλέον ἐπικίνδυνον, τὴν